

BALÁZS ÁGNES

MESEK
ÖRÖK-
MOZGÓKNAK

A HISZTIS KISELEFÁNT

és más történetek

TAPSOLJ!
UGRÁLJ!
KIABÁLJ!

HORVÁTH ILDI
RAJZAIVAL

MÓRA

Horváth Ildi rajzaival

Balázs Ágnes

A HISZTIS KISELEFÁNT

és más történetek

TAPSOLJ! UGRÁLJ! KIABÁLJ!

MÓRA KÖNYVKIADÓ

A kiadó könyveit kedvezménnyel megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését, nyilvánosságához közvetítését – szigorúan tilos.

© Balázs Ágnes, 2023

Illusztráció © Horváth Ildikó, 2023

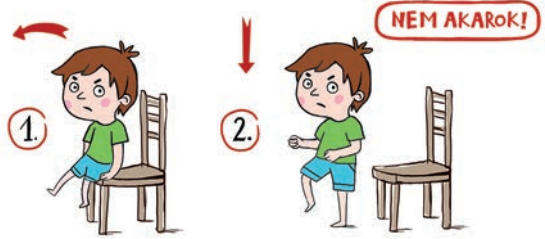
© Móra Könyvkiadó, 2023

BARNINAK

A hisztis kiselefánt

Hogyan hallgasd a mesét:

Ha elhangzik az a mondat, hogy „**Nem akarok!**”, pattanj fel a székről, kezdj el toporzékolni, és kiabáld azt, hogy „Nem akarok!”

Ha elhangzik az, hogy „**Elég legyen!**”, ülj le a földre, és duzzogj, mint a kiselefánt.

Ha meghallod azt a mondatot, hogy „**Várjatok meg!**”, kiáltsd te is azt, hogy „Várjatok meg!”, és fuss egy kört a szobában.

Hogyan olvasd a mesét:

A színessel szedett szavak után várd meg, hogy a mesehallgató elvégezze az adott feladatot!

A hisztis kiselefánt Afrikában élt az anyukájával, a testvérkéivel és számtalan rokonával együtt. Nagyon szerencsés volt ez a kiselefánt, hiszen annyi testvér és unokatestvér vette körül, hogy megszámolni is nehéz lett volna valamennyit. Ha játszani kerekedett kedve, mindig talált magának játszótársat. Egy idő után azonban hiába hívta a többieket hancúrozni, pancsolni vagy kergetőzni, mindannyian elfordultak tőle. Megelégték, hogy minden alkalommal úgy ért véget a játék, hogy a kiselefánt toporzékolni kezdett, és visítva csapkodta magát a földhöz. Nem játszott vele senki, mégis hallgatniuk kellett a kiselefánt nyafogását. Az elefántcsalád ugyanis mindig mindenhová együtt járt. A folyópartra, a gyümölcsösbe, a mocsaras vidékre, a bozótosba. Ha épp a folyópartra mentek, a kiselefánt a bozótosba vágyott.

– A bozótosba menjünk! A bozótosba menjünk! – ordította megállás nélkül.

– Most fürödni megyünk. Szedd a lábad! – felelte az anyukája.

– **Nem akarok!** – visította a kiselefánt toporzékolva.

– Micsoda dolog így viselkedni? – szólt rá mérgesen elefántmama. – **Elég legyen!**

A kiselefánt elhallgatott, és duzzogva lecsücsült a földre. Az elefántcsalád nem törődött vele, ballagott tovább.

– Gyere, mert lemaradunk! – nógatta kicsinyét elefántmama. – Mi, elefántok nem véletlenül tartunk össze, veszélyes egyedül kóborolni.

A kiselefánt hátat fordított az anyukájának, és sértődötten hallgatott.

– Jól van. Ha nem jössz velünk, hát maradj itt magadra – sóhajtott elefántmama, és elindult

a többiek után. Persze időnként hátralesett, hogy ellenőrizze, nem esett-e bántódása a kicsinyének. Amikor már alaposan eltávolodott az elefántcsapat, a hisztis kiselefántnak inába szállt a bátorsága.

– **Várjatok meg!** – kiáltotta, és a többiek után trappolt.

Ha a gyümölcsösbe indultak, a kiselefánt mindenáron pancsolni szeretett volna.

– Pancsolni akarok! Pancsolni akarok! – bömbölte fáradhatatlanul.

– Most nem pancsolni megyünk, hanem finom gyümölcsöt enni – magyarázta türelmesen elefántmama. De a kiselefántnak ugyan beszélhetett!

– Nem fogok gyümölcsöt enni! **Nem akarok!** – visította a kiselefánt, és toporzékolni kezdett.

– Fejezd be, kérlek! – csitította őt elefántmama, de hiába kérlelte, a kiselefánt csak hisztizett tovább.

– **Elég legyen!** – kiáltott rá elefántmama.

A kiselefánt bosszankodva lehuppant a földre, és egy tapodtat sem volt hajlandó továbbmenni.

– Jól van, maradj csak itt egyedül – mondta csüggedten az anyukája, és a többiek után balagott.

Amikor a csapat eltűnt a bozótosban, a kiselefánt ijedten felpattant.

– **Várjatok meg!** – kiáltotta, és a többiek után loholt.

Ha a mocsaras területre indultak, a kiselefánt a gyümölcsösbe vágott.

– Éhes vagyok! Éhes vagyok! – ordította.

– Még nincs ebédidő, gyere szépen! – nógatta az anyukája.